

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. XV. De Theologia Beatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

TOMVS I. bile, seu dignissimum cui fides adhibeatur, meritoque proinde iudicari, falsum esse quicquid contra adducitur, nec posse quemquam huic argumento, quantumvis in speciem plausibili, assentiri.

X. Non possunt tamen hæc argumenta solvi evidenter positivè: ita S. Thomas hic, art. 8. Cajet. ibid. Valentia l. p. d. i. q. i. punct. 3. Vasq. l. p. d. ii. c. 3. Granado l. part. d. 9. n. 6. Tan. l. part. q. 5. dub. 5. Arriaga l. part. d. i. sect. 8. n. 84. & alii. Ratio est; ut enim argumentum in materiâ peccans, directè & evidenter solvatur, debet oppositum, seu res impugnata evidenter ostendi: sed hoc fieri nequit, cum, ut supponimus, obscurè tantum, & per revelationem cognoscatur, alioqui fides esset clara, ejusque mysteria, contra Theologorum omnium sententiam, essent, non evidenter tantum credibilia, sed evidenter vera.

Argumenta contra fidem solvi nequeunt evidenter positivè.

SECTIO DECIMA-QUINTA.

De Theologia Beatorum.

I. **D**ixi supra, sect. 12. n. 6. Theologiâ habitum, quem hic in via acquirimus, non manere in patria, utpote qui obscurus cum sit, perfectissimo illi beatitudinis statui non congruit. Quare non rectè hæc in parte philosophatur Bannez hic, q. 1. a. 2. dub. 3. secutus Cajet. ibid. Canus l. 12. de locis Theologicis, c. 2. & alii nonnulli, qui nostrum habitum Theologiâ manere dicunt in patriâ, actusque ibi claros & evidentes circa eadem objecta elicere, circa quæ hic actus elicit obscurus; imò addunt Cajet. & Bannez, eundem numero actum qui in viatore est obscurus, posse in patriâ esse clarum. Sed, ut dixi, non rectè philosophantur; scientia quippe & fides plurimum inter se differunt, modosque tendendi habent diversissimos: unde, quod semel est tantum scientia, nunquam potest esse fides, nec è contrâ; alioqui hic etiam in via posset idem actus successivè esse scientia & fides, quod nullus dicit.

Cajetani & aliorum quorundam circa Theologiâ Beatorum opinio.

II. Quæstio ergo præfens est, non utrùm Theologia, quam labore & studio in hac vita acquirunt homines, in iisdem, dum caelesti postea beatitudine fruuntur, perseveret: sed num de rebus, quas hic per Conclusiones Theologicas obscuras, utpotè Fidei, ut diximus, innixas, cognoscunt imperfectè; num, inquam, de iisdem elicere in caelo possint Conclusiones Theologicas claras, visioni scilicet beatificæ; tanquam alteri præmissæ innitentes, ve-

Status quaestio.

ritatem videlicet unam ex aliâ clarè visâ deducendo.

P. Vasquez hic disp. 4. c. 4. negat ullam Theologiam, seu discursum de Deo, aut mysteriis fidei cadere in beatos posse: cum enim, inquit, clarè ipsis omnia, & immediatè innotescent, propriasque sibi inditas habeant eorum species, præripitur illis omnis discurrendi potestas: nec magis, ait ipse, possunt beati de rebus supernaturalibus discurrere, quam Angeli de naturalibus.

Secunda tamen & verior sententia affirmat Beatos, quantumvis Deum, resque supernaturales clarè cognoscant, posse nihilominus varios de iis discursus, unam scilicet veritatem ex aliâ clarè visâ deducendo, formare, Conclusionesque inferre verè Theologicas, diversæ quidem rationis à nostris, cum nostræ ex alterâ semper præmissâ obscurâ, hæc ex utrâque clarâ, procedant. Ita Scotus q. 3. Prolog. sub fin. q. 4. Molina q. 1. a. 1. d. 1. post primam Conclus. Tannerus l. part. d. 1. quæst. 2. dub. 3. n. 8. Arriaga hic d. 1. l. 2. subsec. 3. & alii.

Ratio est: cum enim Beati vim discursivam, tanquam innatam animi virtutem & perfectionem etiamnum retineant (gratia si quidem naturam non destruit, multo minus eam destruet gloria) possunt se pro libitu ad discurrendum Theologicè de rebus supernaturalibus applicare, ipsaque visione beatificâ tanquam alterâ hujus sui discursus præmissâ uti, sicut hic in via utimur actu Fidei. Nec est cur quisquam hoc supervacaneum existimet, cum etiam in Christo de eodem objecto varias statuunt Theologi scientias, increatam, beatificam, infusam, experimentalem, &c.

Addit P. Arriaga citatus, n. 27. non omnia beatis esse explorata, ut, diem iudicii, & alia quædam: Unde, inquit, de his propriissimè possunt discurre, & ab unâ veritate in Deo visâ ad aliam non visam arbitratu suo mentem applicare. Addit n. 29. omnem beatorum cognitionem, etiam respectu objecti, quod repræsentat, non esse comprehensivam, quare non est opus ut per illam cognitionem objecta omnia cognoscant, quæ cum illo habent connexionem: unde ex hoc etiam capite relinquatur locus discursui.

Tandem, cum præter visionem beatificam habeant Sancti in caelo scientiam infusam, hæc similiter possunt tanquam præmissâ uti ad discursus Theologicos eodem modo conficiendos, quo diximus de visione beatificâ. Hæc de Procremialibus sufficiant: nonnulla enim, quæ cum tractatu de Fide peculiarem habent connexionem, cõ remittam, suo scilicet loco disputanda.

III. Prima sententia negat reperiri in Beati Theologiam.

IV. Beati discurrere possunt Theologicè.

V. Declaratur quo pacto Beati discurrant Theologicè.

VI. Alius modus explicandi Theologicè Beatorum discursus.

VII. Discurrere possunt Beati ex scientiâ infusâ.

